16/04/2021

“Οι αληθινοί Χριστιανοί δεν φοβούνται”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Μην ακούσεις ποτέ τι λέει ο κόσμος. Μπαίνουν πειρασμοί. Άνθρωποι είμεθα. Ο διάβολος έχει πολλά ποδάρια, πανουργίες, παγίδες.

Όλα να αντιμετωπίζωνται μέσα στον γάμο με αγάπη, πραότητα, υπομονή.

Πίστη στον Θεό και προσευχή και όλα θα πηγαίνουν κατά Θεόν. Μεταξύ σας (με τον σύζυγο) να υπάρχη κλίμα απόλυτης εμπιστοσύνης και ειλικρίνειας. Μην αφήνης κάτι μέσα σου, γιατί αυτό μετά θα σε πνίξη.

Μην αφήνης τους λογισμούς να εμφωλεύουν μέσα σου, είναι όφεις. Η αγάπη όλα τα σκεπάζει. Με προσοχή, διάκριση, λεπτότητα και απέναντι στον κόσμο και μεταξύ σας. Αν έχετε κάτι μεταξύ σας, μην το λέτε σε τρίτους.

Η προσοχή και η προσευχή όλα τα διορθώνουν, όλα τα κάνουν καλά. Να ζούμε με σωφροσύνη, νηστείες, αποχή σαρκικών επιθυμιών».

Κόρη Ιερέως πέρασε τον συνήθη πειρασμό της εφηβείας για το παντελόνι. Οι γονείς τής είπαν πολλά, συζήτησαν, την συμβούλευσαν και οι δυο, αυτή όμως επέμενε. Τότε της είπαν: «Εμείς δεν έχομε να προσθέσωμε τίποτε άλλο. Αν θέλης, όμως, να συζητήσης το θέμα με τον Γέροντα και να κάνωμε όλοι μας υπακοή σε ό,τι πη εκείνος».

Πήγε, λοιπόν, κι όταν βγήκε, είχε χαλαρώσει τελείως. Ο Γέροντας της είπε: «Καλό μου παιδί, αυτό δεν το θέλει ο Θεός για τις γυναίκες. Δεν σκέπτεσαι ότι είσαι παιδί ιερέως, και αν το κάνης εσύ, θα σε μιμηθούν κι άλλες κοπέλλες; Δεν σκέπτεσαι τον πατέρα σου;

Πώς θα μιλήση γι' αυτό το θέμα στις γυναίκες;». Τα λόγια του είχαν την ζεστασιά και την ευωδία της προσευχόμενης καρδίας, γι' αυτό αλλοίωναν τους ανθρώπους.

«Πολλές φορές λένε (κατηγορίες) για τους Ιερείς. (Αλλά) και οι παπάδες άνθρωποι είναι. Μπορεί ένας άνθρωπος να έσφαλε στην ζωή του, δεν φταίνε και όλοι οι άνθρωποι. (Και ένας παπάς μπορεί να έσφαλε, δεν φταίνε όλοι οι παπάδες.)

Αλλά «μην κρίνετε » λέγει ο Χριστός «ίνα μη κριθήτε», διότι με το μέτρο που κρίνομε θα κριθούμε μια μέρα. Ποιοι είμαστε που θα κρίνωμε; Να κάνωμε προσευχή να φωτίζη ο Θεός τον κάθε άνθρωπο. Όσο μπορούμε να συγχωρούμε».

«Να κάνετε πάντοτε προσευχή και να 'χετε πάντα την ελπίδα στον Θεό. Θα σας βοηθήση η Χάρις της Παναγίας, του οσίου Δαυΐδ και του αγίου Ιωάννου του Ρώσσου. Για όλο τον κόσμο κάνομε προσευχές και οι προσευχές στηρίζουν».

«Το ψωμάκι μας να βγάζωμε και όπου να είναι (αρκεί να εργαζώμαστε). Τα παιδιά των πρωτοπλάστων, ο ένας ήταν γεωργός και ο άλλος ποιμένας. Όλα τα επαγγέλματα καλά είναι, μόνο να είμαστε κοντά στον Θεό.

Και ο Απόστολος Παύλος για να μη φάη, με συγχωρείτε, δωρεάν το ψωμί από κανένα άνθρωπο, εργαζόταν με τα χέρια. Έφτειαχνε σκηνές. Λοιπόν και αυτοί οι μεγάλοι Άγιοι της Εκκλησίας μας και αυτοί εργαζόντανε.

Ο ίδιος ο Χριστός μας, και εκείνος εργαζότανε στο μαραγκούδικο. Και κείνος ήταν Θεός και άνθρωπος αλλά και κείνος εργάσθηκε. Πάντοτε η εργασία είναι αρετή στον άνθρωπο».

«Λέω ότι η νηστεία ωφελεί τον άνθρωπο και στην ψυχή και στο σώμα. Πρέπει και νηστείες να τηρήσετε, αν έχετε υγεία, το κατά δύναμη με την άδεια του γιατρού, αλλά και με την εντολή του Πνευματικού.

Όλα να γίνωνται με πολλή διάκριση και προσευχή. Ιδιαιτέρως να προσεύχεσθε, να αγωνίζεσθε τον αγώνα τον καλόν, διότι ο διάβολος γυρίζει ως λέων ωρυόμενος».

«Δεν ξέρομε την ημέρα, ουδέ και την ώρα. Γι' αυτό, επειδή είμαστε προσωρινοί άνθρωποι, ας φροντίζωμε για την ψυχή μας, που είναι πράγμα αθάνατο. Πεθαίνουν οι άνθρωποι, αλλά πώς πεθαίνουν; Πεθαίνομε, αλλά να είμαστε κοντά στον Χριστό. Να αγωνιζώμαστε με προσευχή, με αγάπη».

«Παιδιά μου, σήμερα οι καιροί είναι δύσκολοι, οι ημέρες πονηρές. Γι' αυτό, ν' αγωνιζώμαστε. Αν δεν αγωνιζώμαστε, πώς θα σωθούμε;».

«Όταν εξομολογώ, κάνω προσευχή να κρατάω τα καλά και τα άσχημα να τα διώχνω. Αν ακούμε κάτι άσχημο, αμέσως να το διώχνωμε· από το ένα αυτί να μπαίνουν (τα άσχημα) και από το άλλο να βγαίνουν».

«Να έχης την ελπίδα σου στον Θεό. «Ο άνωθεν Κύψας βλέπει». Εμείς θα κάνωμε το ανθρώπινο, την προσπάθεια»

«Αγώνας, προσευχή, πίστη. Να 'χουμε ταπείνωση, σεμνότητα, τιμιότητα».

«Η δύναμη του Θεού είναι πολύ μεγάλη. Η προσευχή, πάντα κάνει καλό».

«Ό,τι κάνομε, να το κάνωμε για τον Θεό και όχι για την κενοδοξία».

«Ο Θεός δέχεται την λίγη νηστεία που γίνεται με ταπείνωση».

Από το βιβλίο: Ο Γέρων Ιάκωβος. Διηγήσεις-Νουθεσίες-Μαρτυρίες Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη» Ορθόδοξο βίωμα 4, 2016, σελ. 93.

πηγή: inpantanassis.blogspot.com